

22 Απριλίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

DEMECO CO. LTD.,

Αιτητές,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 689/87).

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Χαρακτηριστικά — Άμεσο — Πρέπει να υπάρχει αιτιώδης σχέση μεταξύ της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης και της επικαλούμενης ζημιάς στον αιτητή — Το συμφέρον πρέπει να συνδέεται άμεσα με το πρόσωπο του αιτητή.

5

Ο περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμος του 1962 (Ν. 49/62) όπως τροποποιήθηκε από τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Τροποποιητικό) Νόμο του 1967 (Ν. 7/67) — Τα περί Κανονισμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρυθμίσεις Εμπορευμάτων) Διατάγματα του 1983 έως 1986 όπως τροποποιήθηκαν από το περί Κανονισμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρυθμίσεις Εμπορευμάτων) (Τροποποιητικό) (Αρ. 1 του 1986) διάταγμα του 1986 — Δεν είναι ασύμφωνο ή αντίθετο με το άρθρο 25 του Συντάγματος διότι καλύπτονται από την παράγραφο 2 αυτού.

10

Ο περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμος του 1962 (Ν. 49/62) άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Τροποποιητικό) Νόμο του 1967 (Ν. 7/67) — Η προστασία της ντόπιας βιομηχανίας καλύπτεται από την ενθάρρυνση της παραγωγής και βιομηχανίας.

15

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη περί τα πράγματα — Διακριτική ευχέρεια διοικητικού οργάνου ως προς την εκτίμηση των γεγονότων — Επέμβαση του Δικαστηρίου εφόσον διαπιστωθεί πλάνη περί τα πράγματα.

20

Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζήτησαν:

5 (α) ακύρωση απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με την οποία αρνήθηκε την έκδοση άδειας εισαγωγής 150 τόνων aluminium profiles in bronze eurocolour IN 16-18 M και 150 τόνων aluminium profiles in silver colour 16-18 M polished and anodized.

10 (β) ακύρωση απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με την οποία απέρριψε αίτηση του Ανδρέα Θ. Γεωργίου - Ageopa Trading Company, από τη Λεμεσό, για έκδοση άδειας εισαγωγής 150 μετρικών τόνων aluminium profiles with anodize with mill finish.

Ως λόγοι ακυρότητας της πρώτης απόφασης προβλήθηκαν από τους αιτητές οι ακόλουθοι:

(1) Αντίθεση της προσβαλλόμενης απόφασης με τον περί Προστασίας του ανταγωνισμού Νόμο του 1983, (Αρ. 62/83).

15 (2) Αντίθεση και ασυμφωνία του Νόμου με βάση τον οποίο εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση με τα άρθρα 25, 26 και 28 του Συντάγματος.

(3) Ενέργεια του Υπουργού με υπέρβαση εξουσίας - ultra vires.

(4) Υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας.

20 (5) Προτίμηση της πιο δυσμενούς για τους αιτητές λύσης.

(6) Έλλειψη δέουσας έρευνας και έλλειψη αιτιολογίας.

Οι καθ' ων η αίτηση προέβαλαν προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενοι ότι αναφορικά με τη δεύτερη θεραπεία η προσφυγή ήταν απαράδεκτη γιατί οι αιτητές δεν είχαν έννομο συμφέρον.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

30 (1) Όσον αφορά την προδικαστική ένσταση σχετικά με τη δεύτερη θεραπεία, οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον, παρά τον ισχυρισμό τους ότι θα εισέπρατταν προμήθεια από την πράξη της εισαγωγής, διότι το συμφέρον τους δεν είναι άμεσο, δεν συνδέεται με το πρόσωπό τους, δεν υπάρχει αιτιώδης σχέση μεταξύ της έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης και της προκαλούμενης στον αιτητή ζημιάς. Το θιγόμενο απ' ευθείας συμφέρον είναι συμφέρον τρίτου, του αιτούντος, και η βλάβη του αιτητή έμμεση και κατ' αντανάκλαση.

35 (2) Ο πρώτος λόγος ακυρότητας δεν ευσταθεί διότι ο Νόμος 62/83 δεν ήταν σε ισχύ κατά τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της απόφασης.

(3) Τα κρίσιμα άρθρα 3 και 4 του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου του 1962 (Αρ. 49/62), όπως τροποποιήθηκε από τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Τροποποιητικό) Νόμο του 1967 (αρ. 7/67), καθώς και το περί Κανονισμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρυθμίσεις Εμπορευμάτων) (Τροποποιητικών, Αρ. 1 του 1986) διάταγμα του 1986, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, αρ. 2116, Παράρτημα ΙΙΙ(Ι), Αριθμός Γνωστοποίησης Κ.Δ.Π. 35/86, που τροποποιούσε τα προηγούμενα Διατάγματα του 1983 έως 1986 δεν είναι ασύμφωνα ή αντίθετα με το άρθρο 25 του Συντάγματος διότι κρίθηκε, μετά από ανάλυση των διατάξεων, ότι οι όροι και περιορισμοί που περιέχουν και εφαρμόστηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση καλύπτονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 25 του Συντάγματος.

(4) Όσον αφορά τις πρόνοιες του άρθρου 26.1 του Συντάγματος, δεν έχουν εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση, ούτε ο αιτητής, που έχει το βάρος να αποδείξει πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας ότι ο Νόμος είναι αντίθετος και ασύμφωνος με το Σύνταγμα, έχει υιανοποιητικά αποσείσει σε οποιοδήποτε βαθμό το βάρος αυτό.

(5) όσον αφορά το άρθρο 28 του Συντάγματος, οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν, σε οποιοδήποτε βαθμό, διαφορετική μεταχείριση με οποιοδήποτε άλλο, που βρισκόταν κάτω από τις ίδιες συνθήκες με αυτούς, εξάλλου η προστασία της ντόπιας επιχείρησης βιομηχανίας αλουμνίου δεν αποτελεί δυσμενή διάκριση ή διαφορετική μεταχείριση.

(6) Με βάση και την προηγούμενη νομολογία, η προστασία της ντόπιας βιομηχανίας καλύπτεται από την ενθάρρυνση της παραγωγής και βιομηχανίας.

(7) Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην ουσιαστική κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου και την εκτίμηση των γεγονότων που βρίσκονται ενώπιόν του, εκτός εάν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας που συνιστά υπέρβαση εξουσίας ή παραβίαση του Συντάγματος ή Νόμου, περιπτώσεις που δεν συντρέχουν στην παρούσα υπόθεση καθώς και η έρευνα από τους φακέλους προκύπτει συνεχής και πλήρης.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others (1986) 3 C.L.R. 322.

Papaleontiou v. Educational Service Committee (1987) 3 C.L.R. 1341.

Saint Dominion Estates Ltd. και άλλος v. Δημοκρατίας (Προσφυγή) Αρ. 67/89. ημερ. 9.2.89).

4 Α.Α.Δ. **Demeco Co. Ltd. v. Δημοκρατίας**

Impalex Agencies Ltd. v. Republic (1970) 3 C.L.R. 361·

Sophocliides & Co. Ltd. v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1302·

Foodpax Ltd. v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 715·

5 *The Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Kyriakides (1966) 3 C.L.R. 640·*

Mikrommatis v. The Republic, 2 R.S.C.C. 125·

Republic v. Arakian (1972) 3 C.L.R. 294·

Papaxenophontos and Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1037·

The Republic v. Christoudia (1988) 3 C.L.R. 2622·

10 *Vassos Eliades Ltd. v. Republic (1973) 3 C.L.R. 259·*

Sophokliides & Co. v. Republic (1987) 3 C.L.R. 15·

Nicolaou v. The Minister of Commerce and Industry (1988) 3 C.L.R. 1174·

5 *Iacovos Photiades Foodstuff Suppliers Ltd. v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 1310.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με την οποία αρνήθηκε την έκδοση άδειας εισαγωγής 150 τόνων aluminium profils in bronze eurocolour IN 16-18M και 150 τόνων aluminium profils in silver colour 16-18M polished and anodized.

Στ. Χαραλάμπους, για τους αιτητές.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

5 *Cur. adv. vult.*

Ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ: Οι αιτητές με την προσφυγή αυτή ζητούν την ακύρωση:-

1 (α) Της απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιο-

μηχανίας, (ο "Υπουργός"), ημερομηνίας 9 Ιουνίου, 1987, με την οποία αρνήθηκε την έκδοση άδειας εισαγωγής 150 τόνων aluminium profils in bronze eurocolour IN 16-18 M και 150 τόνων aluminium profils in silver colour 16-18 M polished and anodized· και

5

(β) Της απόφασης του Υπουργού, ημερομηνίας 24 Αυγούστου, 1987, με την οποία απέρριψε την αίτηση του Ανδρέα Θ. Γεωργίου - Ageopa Trading Company, από τη Λεμεσό, για έκδοση άδειας εισαγωγής 150 μετρικών τόνων aluminium profils with anodise και 150 μετρικών τόνων with mill finish.

10

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, με προδικαστική ένσταση, πρόβαλε ότι η προσφυγή, αναφορικά με τη δεύτερη θεραπεία - την ακύρωση της απόφασης της 24ης Αυγούστου, 1987 - είναι απαράδεκτη, γιατί οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρο.

15

Με βάση την πρόνοια της παραγράφου 2 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, το Δικαστήριο ασκεί Αναθεωρητική Δικαιοδοσία μόνο αν αιτητής έχει έννομο συμφέρον. Το ένδικο μέσο της προσφυγής για ακύρωση διοικητικής πράξης αποβλέπει στην έρευνα της νομιμότητας από δράση της Διοίκησης που αναφέρεται σε συγκεκριμένο πρόσωπο. Προσφυγή μπορεί να καταχωριστεί και προωθηθεί από πρόσωπο του οποίου το έννομο συμφέρον προσβάλλεται ευθέως από εκτελεστή διοικητική πράξη, απόφαση ή παράλειψη προσώπου, οργάνου ή αρχής. Το συμφέρον πρέπει να είναι ενεστώς, άμεσο, συγκεκριμένο και προσωπικό. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others* (1986) 3 C.L.R. 322· *Papaleontiou v. E.S.C.* (1987) 3 C.L.R. 1341). Το συμφέρον πρέπει να είναι άμεσο, με το νόημα ότι πρέπει να υπάρχει αιτιώδης σχέση μεταξύ της έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης και της προκαλούμενης ζημιάς στον αιτητή.

20

25

30

Η προσβαλλόμενη απόφαση της 24ης Αυγούστου, 1987, εκδόθηκε σε αίτηση άλλου προσώπου για άδεια εισαγωγής.

35

Είναι ισχυρισμός των αιτητών ότι έχουν έννομο συμφέρον, γιατί, από την πράξη της εισαγωγής, θα έπαιρναν προμήθεια από τους πωλητές 3% πάνω στην αξία των εμπορευμάτων.

- 5 Το συμφέρον που επικαλείται ένας αιτητής πρέπει να συνδέεται άμεσα με το πρόσωπό του. Δεν πρέπει να παρεμβάλλεται θιγόμενο απ' ευθείας συμφέρον τρίτου, ώστε η βλάβη του αιτητή να είναι έμμεση και κατ' αντανάκλαση
- 10 - (βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 259 και *Saint Dominion Estates Ltd.* και *'Άλλος v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 67/89, (Απόφαση δόθηκε στις 9 Φεβρουαρίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

Οι αιτητές δεν έχουν άμεσο συμφέρον.

- 15 Η προσφυγή, στην έκταση που αναφέρεται στην απόφαση της 24ης Αυγούστου, 1987, δεύτερη αιτούμενη θεραπεία, είναι απαράδεκτη.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβάλλονται είναι:-

- 20 1. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με τον περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμο του 1983, (Αρ. 62/83).

2. Ο Νόμος, με βάση τον οποίο εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, είναι αντίθετος και ασύμφωνος με τα Άρθρα 25, 26 και 28 του Συντάγματος.

- 25 3. Ο Υπουργός ενήργησε με υπέρβαση εξουσίας - *ultra vires*.

4. Υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας.

5. Προτιμήθηκε η πιο δυσμενής λύση για τους αιτητές.

- 30 6. Έλλειψη δέουσας έρευνας και έλλειψη αιτιολο-

γίας.

Η νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να κριθεί με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε το χρόνο της έκδοσής της.

Ο περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμος του 1983 (Αρ. 62/83), δημοσιεύτηκε στις 7 Οκτωβρίου, 1983, αλλά θα ίσχυε από την ημερομηνία που θα όριζε το Υπουργικό Συμβούλιο με γνωστοποίησή του στην Επίσημη Εφημερίδα. Δεν τέθηκε σε εφαρμογή και καταργήθηκε με τον περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμο του 1989, (Αρ. 207/89), που τέθηκε σε εφαρμογή την 1η Ιουνίου, 1990. 5 10

Ο Νόμος 62/83 δεν ήταν σε ισχύ και, ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος ακυρότητας δεν ευσταθεί.

Τα Άρθρα 3 και 4 του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου του 1962, (Αρ. 49/62), όπως τροποποιήθηκε από τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Τροποποιητικός) Νόμο του 1967, (Αρ. 7/67), (ο "Νόμος"), έχουν:- 15

"3(1) Ο Υπουργός δύναται, οσάκις καθίσταται αναγκαίον εν τω δημοσίω συμφέροντι όπως περιορισθή και ρυθμισθή η εισαγωγή εμπορευμάτων ίνα ενθαρρυνθή η τοπική παραγωγή και βιομηχανία, βελτιωθή το εμπορικό ισοζύγιον, τηρηθώσιν αι διεθνείς υποχρεώσεις ή αναπτυχθή η οικονομία της Δημοκρατίας, διά Διατάγματος δημοσιευομένου εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας, να περιορίζη και ρυθμίζη την εισαγωγή των εν τω Διατάγματι καθοριζομένων εμπορευμάτων. 20 25

(2) Παν Διάταγμα δύναται να εμπεριέχη τοιαύτας δευτερευούσας, επακολούθους και συμπληρωματικής διατάξεις, ως ο Υπουργός ήθελε κρίνει αναγκαίας ή σκοπίμους διά την εφαρμογήν του Διατάγματος και άνευ επηρεασμού της γενικότητας της προμνησθείσης διατάξεως, παν τοιούτον Διάταγμα δύναται να προνοή την προηγουμένην εκ του Υπουργού, παροχήν αδείας διά την εισαγωγήν των τοιούτων εμπορευμάτων. 30

4(1) Οσάκις η έκδοσις αδείας καθίσταται αναγκαία
δυνάμει των διατάξεων οιουδήποτε Διατάγματος, αυτή
θα είναι εν τω νενομισμένω τύπω.

5 (2) Ο Υπουργός κέκτηται διακριτικήν εξουσίαν
όπως -

(α) παραχωρή ή αρνήται τοιαύτην άδειαν·

(β) εκδίδη την άδειαν υπό τους κατά την κρίσιν
αυτού δέοντας όρους·

10 (γ) ακυροί, αναστέλλη ή τροποποιή την τοιαύτην
άδειαν ή τους όρους υφ' ους αυτή εξεδόθη:

15 Νοείται ότι, οσάκις δυνάμει των όρων αδείας τινός
ηνοιχθη ανέκκλητος πίστωσης, ή συνέστη συμβατική
υποχρέωσις, απαγορεύεται η ακύρωσις, αναστολή ή
τροποποιήσις της αδείας, ή των όρων υφ' ους αυτή εξε-
δόθη, πριν ή εκπνεύση η τοιαύτη ανέκκλητος πίστωσης,
ή πριν ή η τοιαύτη συμβατική υποχρέωσις εκπληρωθή,
ακυρωθή, ή άλλως αποσβεσθή ή ευλόγως θεωρηθή εκ-
πληρωθείσα, ακυρωθείσα ή άλλως αποσβεσθείσα."

20 Με βάση το Άρθρο 3 είχαν εκδοθεί τα περί Κανονι-
σμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρύθμισις Εμπορευμάτων)
Διατάγματα του 1983 έως 1986. Με το περί Κανονισμού
Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρύθμισις Εμπορευμάτων) (Τρο-
ποποιητικών, Αρ. 1 του 1986) Διάταγμα του 1986, που δη-
μοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας,
25 Αρ. 2116, Παράρτημα ΙΙΙ(Ι), Αριθμός Γνωστοποίησης
Κ.Δ.Π. 35/86, ο Πρώτος Πίνακας τροποποιήθηκε με την
προσθήκη των πιο κάτω εμπορευμάτων:-

"76.02 Ράβδοι, γωνίαι, μορφαί και τομαί εξ αργι-
λίου.

30 76.06 Σωλήνες και απαρχαί αυτών εξ αργιλίου. Ρά-
βδοι κοίλαι εξ αργιλίου."

Τα Διατάγματα αυτά αναφέρουν ότι κατέστη αναγκαίο, για το δημόσιο συμφέρο, να περιοριστεί και ρυθμιστεί η εισαγωγή εμπορευμάτων για τους σκοπούς που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του Άρθρου 3 του Νόμου. Για το σκοπό αυτό διατάσσεται ο περιορισμός και η ρύθμιση της εισαγωγής των εμπορευμάτων. Τα εμπορεύματα που καθορίζονται στον Πρώτο Πίνακα του Διατάγματος υπόκεινται σε άδεια εισαγωγής. 5

Ο Υπουργός έχει διακριτική εξουσία να παραχωρεί, ή αρνείται την άδεια εισαγωγής, ή να εκδίδει άδεια με όρους που ο ίδιος ήθελε καθορίσει - Άρθρο 4 του Νόμου (ανωτέρω). 10

Στις γραπτές αγορεύσεις των μερών γίνεται εκτενής αναφορά σε πράξεις του παρελθόντος, οι οποίες όμως δεν ασκούν καμιά επιρροή στην έκβαση της παρούσας προσφυγής και, ως εκ τούτου, το Δικαστήριο δεν θα ασχοληθεί μ' αυτές. 15

Οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση για την έκδοση άδειας εισαγωγής των 300 τόνων profil αλουμινίου από το Λίβανο, συνολικής αξίας £343.000. 20

Η αρνητική απόφαση λήφθηκε στις 9 Ιουνίου, 1987. Κατά τη διαδικασία δημιουργήθηκε ζήτημα πότε υποβλήθηκε η αίτηση, πότε εξετάστηκε και πότε εκδόθηκε η απόφαση. Επειδή υπήρχε λανθασμένη σφραγίδα λήψεως 9 Ιουνίου, 1987, οι αιτητές βάσισαν μερικούς από τους ισχυρισμούς τους στο χρόνο λήψεως της αίτησης στο Υπουργείο και της έκδοσης της απόφασης, δηλαδή, αυθημερόν. 25

Από το φάκελο της Διοίκησης και το Παράρτημα 4 στην ένσταση και την ένορκη δήλωση, που κατατέθηκε εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση και έμεινε αναντίκρουστη, είναι καθαρό ότι η αίτηση υποβλήθηκε στις 4 Ιουνίου, 1987, σύμφωνα με τους περί Κανονισμού Εισαγωγών (Άδειαι) Κανονισμούς του 1967 όπως τροποποιήθηκαν με τους περί Κανονισμού Εισαγωγών (Άδειαι) (Τροποποιη- 35

τικοί) Κανονισμούς του 1983, Κ.Δ.Π. 8/83.

5 Στις 4 Ιουνίου, 1987, η αίτηση διαβιβάστηκε μαζί με το σχετικό διοικητικό φάκελο στον Κλάδο Βιομηχανίας του Υπουργείου και ο κ. Α. Νικολάου του Κλάδου αυτού επέστρεψε το φάκελο 208/S με την αίτηση στον κ. Παν. Νικολάου του Κλάδου Εισαγωγών, με τη σημείωση που φαίνεται γραμμένη χειρόγραφα και μονογραμμένη στην αίτηση, ημερομηνίας 6 Ιουνίου, 1987, "Δεν εγκρίνεται για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας". Περαιτέρω, υπάρχει σημείωση "Συμφωνώ να απορριφθεί", με ημερομηνία 8 10 Ιουνίου, 1987, και υπογραφή του κ. Παναγιώτη Νικολάου του Κλάδου Εισαγωγών και τελικά χειρόγραφο, με ημερομηνία 9 Ιουνίου, 1987, "Δεν εγκρίνεται για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας".

15 Το Άρθρο 25.1 του Συντάγματος διασφαλίζει το δικαίωμα του πολίτη να ασκεί οποιοδήποτε επάγγελμα, ή να επιδιώκει σε οποιαδήποτε απασχόληση, εμπόριο ή επικερδή εργασία. Η παράγραφος 2 προνοεί όμως ότι το δικαίωμα τούτο μπορεί να υπαχθεί με νόμο σε όρους, περιορισμούς ή διατυπώσεις απαραίτητους, μεταξύ άλλων, για το 20 δημόσιο συμφέρο.

Το Άρθρο 3 του Νόμου αναφέρεται στο δημόσιο συμφέρο, το οποίο προσδιορίζεται στα ακόλουθα:-

25 (α) Ενθάρρυνση ντόπιας παραγωγής και βιομηχανίας.

(β) Βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου.

(γ) Τήρηση διεθνών υποχρεώσεων.

(δ) Ανάπτυξη της οικονομίας της Δημοκρατίας.

30 Οι όροι και περιορισμοί που τέθηκαν με το Νόμο και το Διάταγμα και εφαρμόστηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση καλύπτονται από την παράγραφο 2 του Άρθρου 25 του Συντάγματος. Ούτε ο Νόμος, ούτε το Διάταγμα είναι ασύμφωνοι ή αντίθετοι με το Άρθρο 25 του Συντάγματος.

(Βλ., μεταξύ άλλων, *Impalex Agencies Ltd. v. Republic (Minister of Commerce and Industry)* (1970) 3 C.L.R. 361· *Sophocliides & Co. Ltd. v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1302· *Foodpax Ltd. v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 715.

5

Το Άρθρο 26.1 του Συντάγματος προβλέπει:-

"1. Έκαστος έχει το δικαίωμα του συμβάλλεσθαι ελευθέρως. Τούτο υπόκειται εις όρους, περιορισμούς ή δεσμεύσεις τιθεμένους επί τη βάσει των γενικών αρχών του δικαίου των συμβάσεων. Νόμος θέλει προβλέψει διά την πρόληψιν εκμεταλλεύσεως υπό προσώπων, άτινα διαθέτουσιν ιδιαίζουσαν οικονομικήν ισχύν."

10

Οι πρόνοιες του Άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση, ούτε ο αιτητής, που έχει το βάρος να αποδείξει πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας ότι ο Νόμος είναι αντίθετος και ασύμφωνος με το Σύνταγμα - (βλ. *The Board for Registration of Architects & Civil Engineers v. Christodoulos Kyriakides* (1966) 3 C.L.R. 640 στη σελ. 651), έχει ικανοποιητικά αποσείσει σε οποιοδήποτε βαθμό το βάρος αυτό.

15

20

Το Άρθρο 28 του Συντάγματος διασφαλίζει την αρχή της ισότητας και αξιώνει από τη Διοίκηση ομοιόμορφη μεταχείριση όλων που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Η άρνηση ή η παραβίαση της αρχής αυτής είναι ασυμβίβαστη με την έννοια του κράτους δικαίου και τις αρχές του δημοκρατικού πολιτεύματος. Διαφορετική μεταχείριση δεν αποτελεί παράβαση της αρχής της ισότητας, αν είναι δεκτική αντικειμενικής και εύλογης δικαιολογίας. (Βλ. *Argiris Mikrommatis and The Republic (Minister of Finance and Another)*, 2 R.S.C.C. 125, σελ. 131· *Republic (Ministry of Finance) v. Nishan Arakian and Others* (1972) 3 C.L.R. 294· *Papaxenophontos and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1037, 1049· *The Republic of Cyprus and Another v. Maria Christoudhia and Another* (1988) 3 C.L.R. 2622).

25

30

5 Στην παρούσα υπόθεση οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν, σε οποιοδήποτε βαθμό, διαφορετική μεταχείριση με οποιοδήποτε άλλο, που βρισκόταν κάτω από τις ίδιες συνθήκες με αυτούς. Η προστασία της ντόπιας επιχείρησης βιομηχανίας αλουμινίου δεν αποτελεί δυσμενή διάκριση, ή διαφορετική μεταχείριση για τους αιτητές.

10 Ο Νόμος δεν προβλέπει για πλήρη απαγόρευση, αλλά μόνο τον περιορισμό και ρύθμιση της εισαγωγής εμπορευμάτων. Ο Υπουργός έχει διακριτική εξουσία να αρνείται την έκδοση άδειας, ή να εκδίδει άδεια εισαγωγής με, ή χωρίς περιορισμούς - (βλ. *Vassos Eliades Ltd. v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 259, σελ. 269-270).

15 Στην Κύπρο, στον ουσιαστικό χρόνο, λειτουργούσε βιομηχανία αλουμινίου. Από τα έγγραφα στους φακέλους της Διοίκησης - Τεκμήρια ενώπιον του Δικαστηρίου - η εταιρεία Mouskita Ltd. επένδυσε ποσό μέχρι £3,000,000.- για την ίδρυση της βιομηχανίας αυτής, η δε δυναμικότητά της, στα είδη αλουμινίου που ασχολείτο, ήταν υπερδιπλάσια των αναγκών της Κυπριακής αγοράς.

20 Το θέμα βρισκόταν κάτω από συνεχή εξέταση του Υπουργείου και αναφορές είχαν γίνει και στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Γίνονταν επιστάμενες έρευνες από Λειτουργούς του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας και ενώπιον του Υπουργού υπήρχαν όλα τα στοιχεία, στα
25 οποία μπορούσε να βασιστεί για να εκδώσει απόφαση πάνω σε αίτηση εισαγωγής.

30 Ο δικηγόρος των αιτητών επιχειρηματολόγησε ότι στο Άρθρο 3 του Νόμου δεν αναφέρεται λόγος "προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας" και, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε *ultra vires*, αντίθετα με τις πρόνοιες του Νόμου.

35 Σε σειρά υποθέσεων έχει αποφασιστεί ότι η προστασία της ντόπιας βιομηχανίας καλύπτεται από την ενθάρρυνση της παραγωγής και βιομηχανίας - (βλ., μεταξύ άλλων, *Sofoklides & Co. v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 15· *Andreas*

Nicolaou v. The Minister of Commerce and Industry, Υπόθεση Αρ. 90/87 (Απόφαση δόθηκε στις 6 Ιουνίου, 1988, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· *Iacovos Photiades Foodstuff Suppliers Ltd. v. The Republic of Cyprus* (1988) 3 C.L.R. 1310.

5

Ο δικηγόρος των αιτητών επιχειρηματολόγησε ότι επέλεγε η δυσμενέστερη λύση για τους αιτητές, με τη μη έκδοση άδειας, ενώ μπορούσε να εκδοθεί άδεια με όρους, όπως ο περιορισμός της ποσότητας και η επιβολή υψηλού δασμού, και, ως εκ τούτου, ο Υπουργός ενήργησε με υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας.

10

Το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει στην ουσιαστική κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου και την εκτίμηση των γεγονότων που βρίσκονται ενώπιόν του, εκτός εάν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση των αρχαίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας, που συνιστά υπέρβαση εξουσίας, ή παραβίαση του Συντάγματος ή Νόμου.

15

Στην παρούσα περίπτωση, ο Υπουργός άσκησε τη διακριτική του εξουσία με βάση τις συνθήκες, τα περιστατικά και στοιχεία που είχε ενώπιόν του. Η διακριτική του εξουσία ασκήθηκε με νόμιμο τρόπο. Έκρινε ότι το δημόσιο συμφέρο - η προστασία της ντόπιας βιομηχανίας - θα εξυπηρετείτο με την απόρριψη της αίτησης για άδεια εισαγωγής.

20

25

Η έρευνα ήταν, όπως φαίνεται από τους φακέλους, συνεχής και πλήρης. Δεν έχει στοιχειοθετηθεί πλάνη περί τα πράγματα στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Ο Υπουργός ενήργησε μέσα στα όρια της διακριτικής του ευχέρειας, σύμφωνα με το Νόμο.

30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.